ตีเกราะเคาะไม้

วิถีท้องถิ่น

ปัจจุบันคนส่วนใหญ่มักจะติดกับความสะดวก สบาย หรูหรา ฟุ่มเฟือย หรือโลกตะวันตก จนเป็นนิสัย เริ่มตั้งแต่การกินง่าย อย่างอาหารฟาสต์ฟู้ด แมคโดนัลด์ พิซซ่า เครื่องใช้สอยต่าง ๆ ต้องแบรนด์เนม และที่สำคัญแต่ละคนจะมีโลกส่วนตัวกันมากขึ้นหลังจากได้เสพเทคโนโลยี เฟซบุ๊ก บีบี จนหลายคนอาจจะลืมสิ่งดี ๆ ที่แสดงความเป็นไทยกันไปแล้ว ตีเกราะเคาะไม้จึงขอหยิบประเด็นคนไทย และ เยาวชน ลืมวัฒนธรรมท้องถิ่นและรากเหง้าของตนเองไปแล้วหรือยังมาให้ทุกคนได้สะท้อนกัน

เริ่มที่ **น้องพัด หรือ ภัทราภรณ์ พุกราชวงษ์** นักศึกษาชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มองว่า คนในเมืองมักจะติดความสะดวก สบาย และค่านิยมตะวันตก จนเกือบจะลืมวิถีชีวิตท้องถิ่น หรือรากเหง้าของตนเอง ส่วนหนึ่งเพราะเทคโนโลยีที่ทันสมัย แต่ที่สำคัญครอบครัวมีส่วนปลูกฝังให้เด็กติดนิสัย ฟุ่มเฟือยหรือมีค่านิยมผิด ๆ ที่พ่อแม่จะเอาวัตถุนิยมมาเป็นเงื่อนไขต่อรองกับลูกเสมอ เช่น ถ้าลูกสอบติดมหาวิทยาลัย หรือทำตัวดีหน่อย จะได้ในสิ่งที่ต้องการ ทั้งมือถือราคาแพง หรือคอมพิวเตอร์ และมักจะอ้างว่าไม่มีเวลาให้กับลูกจึงปล่อยให้ลูกอยู่กับเทคโนโลยีต่าง ๆ เฟซบุ๊ก หรือจะฝึกให้ลูกกินง่าย ๆ อย่าง อาหารฟาสต์ฟู้ด และพิซซ่า ซึ่งไม่มีประโยชน์ แต่ถ้าเป็นชาวบ้านหรือเยาวชนในชนบทส่วนใหญ่ตนว่าไม่ลืมวัฒนธรรมท้องถิ่นแน่นอน เพราะยังมีให้เห็นอยู่ แต่อาจจะมีบ้างที่บางคนจะเผลอหรืออยากจะลองสิ่งใหม่ ๆ แต่เมื่อได้ลองแล้วจบ ตนเชื่อว่าคนไทยไม่ลืมท้องถิ่นหรือรากเหง้าของตนเองแน่ เพียงแต่ต้องมีการปลูกฝังกันตั้งแต่เด็ก



ภัทราภรณ์

ส่วน **เจตน์ อยู่ยิ้ม หรือ หลวง** นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะสถาปัตยกรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง บอกว่า วัฒนธรรมท้องถิ่นจะถูกลืมหรือไม่ สื่อมีส่วนสำคัญมาก เพราะสื่อเป็นตัวกระตุ้นอย่างดีให้เด็กและเยาวชนเลือกรับหรือไม่รับในวัฒนธรรมสมัยใหม่ แต่ตนเชื่อว่าคนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่ไม่ลืมรากเหง้าหรือวัฒนธรรมของตนเอง อย่างตนไม่เคยลืมวัฒนธรรมท้องถิ่นของตังเองเลยแม้จะมาเรียนในกรุงเทพมหานคร อยากฝากไปถึงเด็กรุ่นใหม่ว่าไม่ควรลืมรากเหง้าวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นภูมิปัญญาดั้งเดิมตั้งแต่บรรพบุรุษ แต่ควรจะภูมิใจที่เราได้มีวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งมีคุณค่าและไม่เหมือนใคร ขณะเดียวกันควรช่วยกันเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเองให้ทุกคนได้เรียนรู้ด้วย



เจตน์

ขณะที่ **ผอ.สุรพล ยงค์เจาะ** วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้ทรรศนะว่า หากเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่จะไม่สนใจวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น เราจะโทษเด็กและเยาวชนไม่ได้ เพราะสังคมเปลี่ยน วิถีชีวิตก็เปลี่ยน อีกทั้งเด็กเติบโตมากับกระแสต่าง ๆ บางคนเกิดมาก็เจอเฟซบุ๊ก แฟชั่นเกาหลี การแต่งกายแบบตะวันตก หรือกินอาหารฟาสต์ฟู้ด เคเอฟซี แมคโดนัลด์ จึงทำให้เด็กไม่ได้ซึมซับวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การทำนา การทำขวัญข้าว การเกี่ยวข้าว เป็นต้น ถึงแม้ในโรงเรียนจะสอนบ้าง แต่สอนน้อยมาก



ผอ.สุรพล

"ในอนาคตวัฒนธรรมท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องแต่งกาย ภาษาถิ่น เป็นสิ่งที่มีไว้ให้เด็กได้เรียนรู้เป็นวิชาเสริม หรือให้เรียนรู้ตามพิพิธภัณฑ์เท่านั้น ส่วนวิถีชีวิตคงจะต้องตายไปตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ขณะที่วัฒนธรรมหลายอย่างคงต้องหายสาบสูญไปหากไม่มีการอนุรักษ์ไว้ให้เด็กได้ศึกษา ซึ่งผู้ใหญ่หรือหน่วยงานอย่างกระทรวงวัฒนธรรม ต้องกระตุ้นให้ท้องถิ่นเห็นความสำคัญและรักษาของดีท้องถิ่นให้เด็กได้เห็นกันบ่อย ๆ จึงทำให้เขาซึมซับกลายเป็นจิตสำนึกหวงแหนรักษาเอาไว้ได้" ผอ.สุรพล กล่าว.